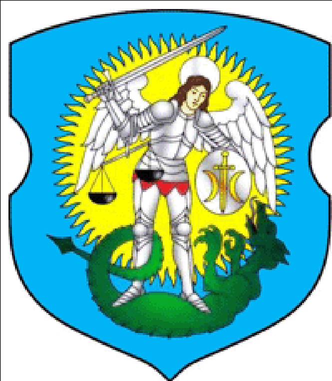

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

№16 (288) КАСТРЫЧНІК 2020 ГОД

COVID-19

ВОСЕНЬСКАЯ ЎСПЫШКА ПАНДЭМІІ

Як правіла, з надыходам восеньскіх халадоў небяспека павялічваецца ў сувязі з пачаткам сезонных прастудных вірусных захворванняў і пнеўманій.

Нарэшце і ў раённым аператыўным штабе Шуміліна чыноўнікі паведамілі пра колькасць хворых на COVID-19

Паводле даных штаба, на 8 кастрычніка ў раёне на COVID-19 зараз хварэе 26 чалавек. Пры гэтым 13 хворых знаходзіцца ў інфекцыйнай бальніцы ў Віцебску, а 13 чалавек застаюцца на хатняй самаізаляцыі. З ліку захварэлых 14 чалавек – гэта пенсіянеры. Колькасць захварэлых шумілінцаў расце, штодзённа выяўляюцца 1-2 новыя выпадкі інфекцыі.

Таму варта нагадаць у чарговы раз усім жыхарам Шумілінскага раёна, асабліва людзям сталага ўзросту, пра неабходнасць захоўваць меры бяспекі. Меры простыя: трэба пазбягаць масавых мерапрыемстваў, насіць маскі ў людных месцах, апрацоўваць рукі дэзінфікуючымі сродкамі або мыць іх з мылам, захоўваць гэтак званае сацыяльнае дыстанцыраванне.

На 16 кастрычніка 2020 у Беларусь зафіксавана 86 392 выпадкі заражэння каронавірусам Covid-19. За апошнія суткі колькасць заражаных вырасла на 658 чалавек. Агульная колькасць смерцяў ад коронавіруснай інфекцыі ў Беларусь складае 921 чалавек, сёння зафіксавана 5 выпадкаў смерці.

За два апошнія тыдні колькасць выпадкаў інфекцыі, якія выяўляюцца штодзень, вырасла з 200 да 400, памірае ад COVID-19 кожны дзень 5-6 чалавек.

Алесь Шумскі

БЕСПРАЦОЎЕ

ДЗВЕ ТЫСЯЧЫ БЕСПРАЦОЎНЫХ

У Шумілінскім раёне болей за дзве тысячы (!) чалавек унесены ў базу «незанятых у эканоміцы».

Менавіта такую інфармацыю прызналі шумілінскія чыноўнікі на пасяджэнні раённай камісіі па занятасці.

Увогуле на сённяшні дзень база ўключае ўжо больш за 2000 жыхароў раёна. У тым ліку з якіх 760 чалавек пражываюць у Шуміліне, 359 – у Обальскім сельсавеце, 202 – у Светласельскім, у іншых налічваецца меншая колькасць незанятых у эканоміцы грамадзян .

Пры гэтым плацельшчыкамі паслугі гарачага водазабеспячэння з'яўляюцца 163 чалавекі. Аднак пасля чарговага ўдакладнення базы былі вызначаны 605 чалавек, якія не змаглі пацвердзіць сваю занятасць.

Ірына Мікалаеўна выказала пажаданне, што з кожным жыхаром раёна трэба весці індывідуальную работу. Таксама дапамагаць уладкавацца на працу ці заняцца нейкім іншым відам эканамічнай дзейнасці.

Яна запатрабавала ад службаў абнавіць інфармацыю для грамадзян аб магчымасці займацца рамеснай ці іншай дзейнасці.

Між іншым, пад тэрмінам "незанятыя ў эканоміцы" у 21 стагоддзі дагэтуль спрабуюць завуаліраваць ад грамадскасці наўпрост схаванае беспрацоўе. Бо ўсё ведаюць, што рабочых месцаў у раёне проста няма. А тыя месцы, што прапаноўваюць улады – чыста сімвалічныя, аклады і заробкі на якіх болей, чым сціплыя і пражыць на іх немагчыма.

Я. Вайтовіч

ПАРТАЛ ТВАЙГО ГОРАДА: HTTP://SHUMILINA.BY

ПОГЛЯД

БЕЛАРУСКАЯ РЭВАЛЮЦЫЯ

Чым далей ад дня галасавання 9-га жніўня, тым больш у інтэрнэце з'яўляецца дакументальных сведчанняў пра масавыя парушэнні пры паслявыбарчым падліку галасоў. Нядаўна з'явілася прызнанне адной з работніц Віцебскага аблвыканкаму. Яна распавяла, як перад датэрміновым галасаваннем у кожны раён вобласці спускаліся лічбы, якія потым павінны быць у выніковых пратаколах.

Для мяне гэтае сведчанне не новае. Яшчэ пасля выбараў 2010 года адзін з старшыняў камісій у Бешанковіцкім раёне распавядаў мне пра аналагічнае. Сёння гэта парушэнне мае масавы характар. І размаўляць, што у Беларусі 9-га жніўня адбыліся прэзідэнцкія выбары, аніяк не выходзіць.

Менавіта таму і ўзняўся Мінск і іншыя гарады, дзе супраць Лукашэнкі галасавала значна больш паловы выбарцаў. Не менш як 75-80% галасоў у Мінску набрала Святлана Ціханоўская. Вось гэтая падмена галасоў і абурыла мінчукоў, якія ўзняліся на пратэст супраць сфальсіфікаваных вынікаў выбараў. Яны патрабуюць правесці новыя выбары, якія б можна было рэальна пракантраляваць.

Той, хто хацеў бы кіраваць вечна, дакладна ведае, што гэтыя выбары ён з трэскам прайграе. А таму ён спыніўся на адзінай магчымасці застацца пры ўладзе – абапёрся на АМАП і міліцэйскія дубінкі.

І вось ужо трэці месяц гэтыя структуры, якія спецыяльна падрыхтаваныя, каб змагацца са злачынцамі, змагаюцца з сваім народам, разганяюць мірныя пратэсты.

Пры гэтым на беларускім тэлебачанні ўвесь час працягвае ісці прыгожая карцінка пра ўборку ўраджая, поспехі ва ўсіх сферах жыцця. А пратэсты на вуліцах беларускіх гарадоў, па іхняй версіі, праводзяцца нейкай кучкай адмарозкаў.

Але ж па інтэрнэту транслююць іншыя навіны. І тыя навіны яскрава сведчаць, што падтрымкі ў дыктатарскага рэжыму няма, што абсалютная бальшыня маладых беларусаў за змену рэжыма. І штонядзелю на вуліцы Мінску зноў і зноў выходзяць сотні тысяч няскораных беларусаў.

Групку людзей, якія абараняюць старую ўладу, складае частка пенсіянераў. Яны акрамя зомбі-скрынкі ў хаце нічога не маюць. Падтрымлівае рэжым і вертыкаль. Тая, якую стварыў той, хто хацеў бы кіраваць вечна. Бо трапіць туды чалавеку з іншымі поглядамі – немагчыма. Ды і заробкі там такія, што рабочаму чалавеку і не сніліся. Вось таму рэвалюцыя і не можа перамагчы за кароткі час. Але вынікі яе падводзіць рана. Усё зразумела стане праз некіх паўгода.

Вядома, што пратэставаць супраць узброеных міліцыянтаў і АМАПу могуць толькі вельмі мужныя людзі. Але яны ў Беларусі з'явіліся, іх вельмі шмат у розных гарадах. Можна сказаць, што менавіта зараз ідзе фармаванне беларусаў як нацыі.

Г. Станкевіч

РЭПРЭСІІ

ЗВЯРЫНАЯ ЖОРСТКАСЦЬ

«Мяне затрымалі, схапілі... Спачатку я ляжаў у нагах, мяне збівалі, — распавядае удзельнік мірнага пратэсту, які прайшоў у Берасці 20 верасня Ілля Сіліч. — Калі амапаўцы вызваліліся ад людзей, якія намагаліся мяне адбіць, сталі крычаць, каб я галаву нахіліў уніз, завялі мяне ў бусік».

Іллю адвезлі ў Аддзел унутраных справаў Берасцейскага райвыканкаму. Пасля складання пратаколу хлопец трапіў у ізалятар часовага ўтрымання, там яму стала блага: яго ванітавала. І міліцыянты бачылі гэта.

«Мяне не хацелі адпускаць, але лекар або фельчар хуткай дапамогі паведаміў міліцыянтам, што ў мяне, напэўна, унутраны крывацёк, пералом рэбраў — і мяне забралі адтуль», — узгадвае Ілля.

Іллю шпіталізавалі ў Берасцейскую абласную больніцу. Там хлопец зрабіў фотаздымкі сваёй медычнай карткі, пабояў і высноваў дактароў:

«На здымку чэрапа бачна, што ў мяне зламаная косць твару».

У больніцы Іллю склалі доўгі спіс пашкоджанняў: удар мозгу, шматлікія пераломы касцей твару, пералом сківіцы, зламаная косць у аснове чэрапа, шматлікія гематомы, гематома вока. Цяпер маладзён вымушаны праходзіць доўгі курс лекавання: у шпіталі яму давядзецца правесці мінімум месяц. Ілля кажа, што ён не адзіны, хто пацярпеў 20 верасня на мірных акцыях пратэсту ў Берасці.

«Усіх, каго затрымалі разам са мною, збівалі ў бусіку, пасля ўсіх збівалі, калі прывезлі ў міліцыю. Са мною побач каля сцяны паставілі затрыманых, большасць — гэта мужчыны 40–50 гадоў. І амаль ва ўсіх былі акрываўленыя твары», — кажа Ілля.

У старшыні аддзелу інфармацыі і сувязяў з грамадскасцю Упраўлення ўнутраных справаў Берасцейскага аблвыканкаму Наталлі Сахарчук мы запыталі, чаму сілавікі ўжывалі гвалт пратэстоўцам.

«Я не каментую працы сваіх прадстаўнікоў унутраных справаў — гэта раз. Па-другое, калі ў нашых паважаных, тых, як вы кажаце, каго збілі, ёсць пытанні, то, калі ласка, для гэтага трэба звярнуцца ў Следчы камітэт, які, у сваю чаргу, дасць ацэнку дзеянням прадстаўнікоў органаў унутраных справаў».

Аляксей Лойка з праваабарончага цэнтру "Вясна" лічыць, што пры разгоне акцыі ў Берасці сілавікі перавысілі свае службовыя паўнамоцтвы. У такіх выпадках трэба абавязкова звяртацца ў праваабарончыя арганізацыі.

«Мы займаемся дакументаваннем ахвяраў, дакументаваннем жорсткага абыходжання і праводзім міжнародную адвакатыўную працу па ўсіх падобных выпадках», — падкрэсліў праваабаронец.

На момант рыхтавання сюжэту стала вядома, што супраць Іллі Сіліча распачалі крымінальную справу паводле ч. 2 арт. 363 «Супраціў прадстаўніку органаў унутраных справаў».

Белсат

АДУКАЦЫЯ

ГОНАР ШКОЛЫ

Сёлета Мікіціхінская сярэдняя школа па праву мае свой гонар. І гэта прыемная падзея надарылася не выпадкова, бо тут падрыхтавалі сваіх навучэнацам такім чынам, што было забяспечана стоадсоткавае паступленне яе выпускнікоў-2020 у вышэйшыя навучальныя ўстановы вобласці.

Бадай што, для сельскіх дзяцей цяпер гэта быў найлепшы паказчык за апошнія пяць гадоў. Паводле меркавання дырэктаркі школы Вольгі Асташонак, шумілінскія дзяўчаты і юнакі самі выбралі розныя напрамкі далейшай вучобы. А гэта і медыцына, і ветэрынарыя, педагогіка і тэхналагічны профіль. Пяцёра нашых выпускнікоў сёлета аддалі перавагу віцебскім вышэйшым навучальным установам, а яшчэ адна студэнтка ўжо навучаецца ў Гомелі.

Апроч таго, выпускнікі школы паказваюць высокія вынікі не толькі ў акадэмічных дысцыплінах, але і ў спорце. У Шумілінскім раёне яны ўжо трымаюць першынство на працягу 10 гадоў у спартакіядзе сярод сельскіх школ. Дырэктарка школы Вольга Асташонак лічыць, што зараз нашым настаўнікам пад сілу і далей рыхтаваць такіх жа здольных рабят, і такую высокую планку калектыў мае намер падтрымліваць і далейшым накірунку.

Алесь Прыбярэжны

ПРАВАТНЫ СЕКТАР

ЗНАТНЫ ПЧАЛЯР

Пчаляр з Шумілінскага раёна падзяліўся сакрэтамі «клеймавання», “абеларусівання” немак і нідэрландак, гадоўлі новых відаў пчол.

Каб ведаць, у якім годзе і месяцы вырашчана і пушчана ў новы вулей пчаліная матка, пчаляр і селекцыянер з вёскі Сіроціна Шумілінскага раёна Міхаіл Канцевіч кожнай паласатай каралеве прыляпляе на спінку яркую пазнаку з нумарам, для чаго неабходна праявіць цуды спрыту.

Ўкус ўкусу розніца

Міхаіл Сяргеевіч перад экскурсіяй і гутаркай на свежым паветры выдаў гасцям яго пчальніка, амуніцыю – ахоўныя касцюмы і маскі-сеткі, а сам нават не падумаў закрывацца ад сваіх джаляць падапечных. – Яны ручныя, – растлумачыў ён.

Але нам неяк не верылася, бо ўсе ведаюць, як люта пчала здольная абараняць свой вулей ад ўварвання, і як рой разам кідаецца на чалавека, каб адагнаць ад хаткі з мёдам. – Даказана, што ні адзін пчаляр не захварэў каранавірусам, – паведаміў Міхаіл Канцевіч. – Усё таму, што пчаліны яд у крыві пераўтворыцца ў магутны антыаксідант, і арганізм становіцца устойлівым да многіх бактэрыям і вірусам. Калі няма алергіі, то тэрапія пчалінымі укусамі – найпершая прафілактыка хвароб.

Перадаецца па спадчыне

Цяпер у Міхаіла Сяргеевіча больш за 80 пчоласямей, за 41 год гэта захапленне стала прафесійным заняткам. Пчальнікі былі ў яго дзеда і прадзеда, плюс яшчэ ў некалькіх пакаленняў – гадоў на сто таму. Тады пчолы жылі ў калодах, усталяваных ў лесе. У нейкі час адзін з патомных пчаляроў перастаў прыглядаць за пчальнікам, і яна знікла. Але аднавілася затым ужо ў тым выглядзе, які звыклы для нас – з драўлянымі хаткамі на прысядзібным участку.

Сам Міхаіл Канцевіч да пары да часу і не думаў надаваць увагу гэтай цікавай справе, але варта было паставіць першыя вуллі, як вярнулася адчуванне чагосьці блізкага, роднага. Калісьці пчаляр яшчэ захапляўся рыбалоўствам і паляваннем, але мядовы бізнес неўзабаве заняў пануючае месца ў ліку заняткаў.

Жыллё з усімі выгодамі

Кожнай сям'і - па добраўпарадкаванасці жылля: такая праграма клопату пра насякомых-медасборшчыках Міхаіла Канцевича. Летам паміж дахам і рамамі з сотамі ляжыць кавалак поліэтылену, зімой дадаецца праслойка з ватовага коўдры. Як правіла, у мароз ўсе насякомыя збіраюцца ў цэнтры вулля, далей ад сцен, якія тым не менш амаль не прамярзаюць. Гэтай цёплай зімой, напрыклад, крылатыя працаўніцы адчувалі сябе цалкам камфортна.

На ўчастку і вакол яго Міхаіл Сяргеевіч і яго жонка высадзілі акацыі, кветкі, нават, здавалася б, непрывабныя калючкі, якія на справе з'яўляюцца добрымі меданос. Асабліва здзівіла мяне, што сярод падыходных раслін апынуліся дубы.

Акрамя насычэння бліжэйшага да пчальніку акружэння меданос, таксама неабходна паклапаціцца і пра пітво пчол.

Колер кляйма – сіні

Як правіла, пчаламатка працуе ў адным вуллі год, потым пчаляр яе адбірае. Міхаіл Сяргеевіч прыбірае на зіму старую прадстаўніцу каралеўскай сям'і і падсяляе маладую. Каб не заблытацца, дзе трэба памяняць «кіраўніка клана» паласатых, усё запісвае ў сшытак. Гэта свайго роду дасье на каралеву ўсяе вулля, дзе відаць, якая паказала сябе малайцом і ці можна пакідаць яе ў сваім каралеўстве.

Вырашчаную ва ўласным гадавальніку пчаліную матку перад тым, як выпускаць да новых падданым, Міхаіл Канцэвіч узнагароджвае асаблівым знакам адрознення: маленькай заўважнай пазнакай, якую лепіць на спінку. Каб вёрткая начальніцай пчол не выслізнула падчас «каранацыі», ён прыціскае яе да стала ... сеткаватай рэзкай для яек. Пры гэтым імкнецца не пашкодзіць крыльцы і лапкі. Абезрухоўванасці казурцы спярша трэба нанесці кроплю клею, а потым прымацаваць маленечкі яркі гуртак з нумарам - амаль ювелірная праца.

Дарэчы, такія нумаркі пчаляры набываюць адмыслова, кожнаму году адпавядае свой колер. У пчол сягоння колер настрою – сіні.

Выхаванне царскай асобы

Калі першабытны чалавек паспрабаваў мёд, ён задаўся мэтайатрымліваць яго пастаянна. Для гэтага ён скарыстаўся агнём і дымам. За адну тысячу год у пчалы выпрацаваўся інстынкт: як толькі чуе пах дыму, набірае ў сябе як мага больш мёду і ляціць на новае месца, ўладкоўваецца, а мёд складае ў хутка збудаваныя імправізаваныя соты. Пры гэтым калі казуркі застаюцца ў вуллі, то яны не могуць ўджгнуць чалавека, так як становяцца непаваротлівыя з-за набранай порцыі. – Новыя віды трэба выводзіць для таго, каб мёду было больш, інакш пакаленне выраджаецца і працуе менш старанна, – тлумачыць пенсіянер.

Ён не толькі набывае, але і прадае сваіх пчол. Калі адпраўляе крылатую каралеву на новае месца жыхарства, сям'я застаецца без кіраўніка клана, і працоўныя пчолы пачынаюць самі вырошчваць матку.

Працаўніцам тут месца!

Міхаіл Сяргеевіч займаецца пчалярствам грунтоўна: не проста прыглядае за медазборшчыкамі, але і праводзіць селекцыю. Замаўляе насякомых з Германіі, Нідэрландаў (дарэчы, цана адной дасягае 240 еўра), а таксама ў айчынных пчаляроў з Чашнікаў, Віцебска. Паласатых працаўнікоў дастаўляюць па пошце ў спецыяльных кантэйнерах з адтулінамі для паветра, праз якія пчолы не могуць вылезці на волю. На шумілінскай зямлі крылатыя іншаземкі адчуваюць сябе як дома. Яны скрыжоўваюцца з іншымі відамі, а потым пчаляр назірае, наколькі пладавітая каралева, працавіта яе нашчадства і ці многа мёду выдае сям'я.

Калі руплівы гаспадар паказваў свае ўгоддзі, звярнуў нашу ўвагу, як рабочыя пчолы выганялі з вулля трутня. Так, рыхтуючыся да зімы, яны пазбаўляюцца ад лішніх едакоў. А труцень, які выканаў адну са сваіх важных функцый – апладненне адкладзеных маткай яек – самец становіцца клопатам, паколькі не збірае мёду для лічынак. На жаль, апынуўшыся на вольных травах, няздатны да працы труцень гіне. Бывае, каб адвадзіць трутня ад вулля, пчолы абразаюць яму крылы і лапкі, што, вядома, таксама вядзе да гібелі асобіны, але такі суровы натуральны адбор у пчаліным царстве.

Насычаны кіслародам прадукт

У сям'і Канцевічаў мёд ядуць ўсё. Прычым у ежу ідзе і пярга, якая славіцца высокім утрыманнем бялку. У яе складзе таксама амінакіс- і тоўстыя кіслоты, моносахарыды, кароціноіды, цэлы комплекс вітамінаў, макра-і мікраэлементы і іншыя карысныя для арганізма рэчывы. Акрамя таго, яна лічыцца неаллергеннай у адрозненне ад мёду, і яе пажадана прымаць па раніцах нашча. Вонкава нагадвае жытнія вотруб'е і мае кіслявы густ.

vitvesti.by

Пераклад з расейскай рэдактара

ЗДАРЭННІ, КРЫМІНАЛ

АВАРЫЯ

У Шуміліне па вуліцы Кароткіна віцяблянка на легкавіку «Лада» учыніла аварыю.

Віцяблянка, якая ехала на аўтамабілі «Лада» па вул. Кароткіна ў райцэнтры, не разлічыла адлегласць і наехала на аўтамабіль «Хундай», што стаяў на абочыне.

Абедзве машыны пашкоджаны. Віноўніца ДТЗ з'ехала з месца здарэння, але супрацоўнікі ДАІ хутка ўстанавілі яе месцазнаходжанне.

Парушальніцы пагражае штраф або пазбаўленне правоў кіравання транспартнымі сродкамі да двух гадоў.

ЗГАРЭЎ ПАГРУЗЧЫК

У Шумілінскім раёне згарэў пагрузчык "Амкадор".

Інцыдэнт адбыўся ў полі каля вёскі Заполле падчас рамонтных работ, пагрузчык належыць КУСП «Шумілінская ПМК-70»

У выніку пажару ў «Амкадоры» былі пашкоджаны маторны адсек і кабіна. Людзі не пацярпелі. Прычына загарання усталёўваецца, паведамляецца прэс-службай МНС.

Некалькімі днямі раней, 28 верасня, пры правядзенні пагрузачна-разгрузачных работ на тэрыторыі ААТ «Мосарлен» ў вёсцы Мосар Глыбоцкага раён.

У выніку загарання ў пагрузчыку былі таксама пашкоджаны маторны адсек і кабіна.

АШУКАЛІ ПРАЗ “КУФАР”

Ён сазваніўся з прадаўцом у адным з месенджараў, абмеркаваў нюансы пакупкі, а затым «падзяліўся» рэквізітамі сваёй банкаўскай карткі.

У выніку з карткі знялі амаль 400 рублёў.

Па дадзеным факце ўзбуджана крымінальная справа

Сяржук Крупскі паводле матэрыялаў МНС і УУС

ГАНДАЛЬ

КУДЫ ПАДЗЕЦЬ СВАЕ ЯБЛЫКІ?

У Шумілінскім раёне былі адзначаны факты парушэння асартыментных пералікаў айчынных тавараў. У сувязі з гэтым паўстае пытанне: ”Чаму ў крамах імпартныя тавары выстаўляюць на шкоду айчынным?” Як кажуць, сваёй прадукцыі навалам, а вязуць “чужую”.

У Мінсельгасхарчы паведамілі наступныя даныя: у мінулым годзе ў сельгасарганізацыях і фермерскіх гаспадарках сабралі 157 тысяч тон пладовай прадукцыі, ільвіную долю ў якой займаюць яблыкі. Гэта значна менш, чым у 2018-м, калі было 233 тысяч.

Праўда, на сёлетні год дакладныя прагнозы пакуль рабіць складана. Але ўжо сёння можна з упэўненасцю сказаць: яблыкаў будзе больш, чым у 2019-м. Значыць, вострай неабходнасці завозіць іх цяпер, тым больш па куслівай цэнах, няма.

Чаму ж гэта робяць? Адказ відавочны: з жадання больш зарабіць. Дапусцім, узялі оптам яблыкі па паўтара рубля за кілаграм. Дадалі гандлёвую нацэнку 30 адсоткаў – 45 капеек. Пакупнікуяны абыходзяцца каля 2 рублёў. Аналагічны імпартны тавар каштуе оптам 3 рублі, плюс 30 працэнтаў – 90 капеек. Мы – пакупнікі адназначна апынуліся ў пройгрышы, а гандаль займеў выйгрыш.

Дарэчы, грашаць чыноўнікі ад гандлю ў гэтай сферы не толькі з яблыкамі. Прынамсі, камітэт дзяржаўнага кантролю Віцебскай вобласці мінулым летам усталяваў факты, калі прадаўцы аддавалі перавагу імпартным таварам пры наяўнасці аналагічных ў дастатковай колькасці ў айчынных вытворцаў. Тым самым пазбаўляючы пры гэтым або абмяжоўваючы сваіх беларускіх пакупнікоў права выбару. Напрыклад, з 35 гандлёвых аб'ектаў у Глыбоцкім, Докшыцкім, Чашніцкім і Шумілінскім раёнах парушэнні асартыментных пералікаў айчынных тавараў адзначаны больш чым у паловы.

М. Амбросаў

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бесплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

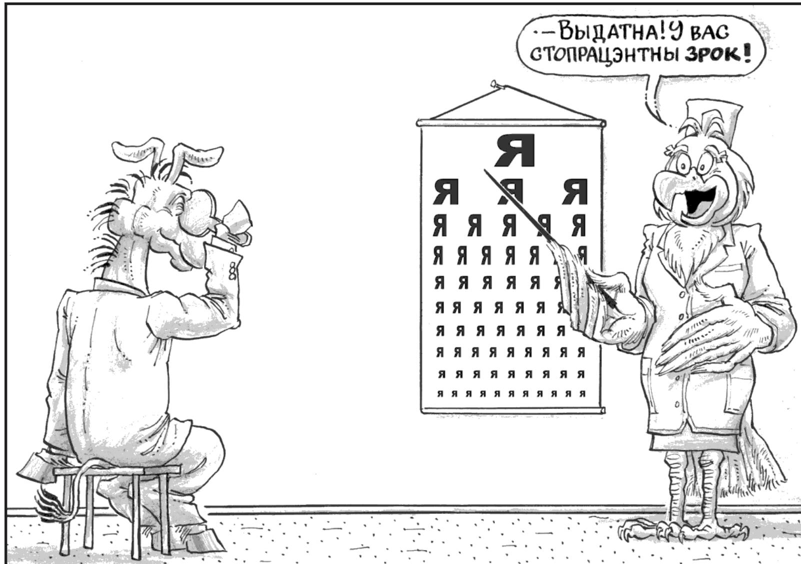
• Калі прачыталі “Світанак”, то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

КОЛЬКІ ЯШЧЭ ПРАЦЯГНЕЦЦА РЭВАЛЮЦЫЯ Ў БЕЛАРУСІ?

Рэвалюцыя, як і развод, з'яўляецца не падзеяй, а працэсам. Улетку 2020 года рэвалюцыя ў Беларусі стартавала. Як доўга яна працягнецца?

Беларусам трэба будзе навучыцца жыць без уладнай вертыкалі. Гэта задача прынцыпова іншага ўзроўню складанасці. Яна не палітычная, а сацыякультурная.

Так званыя «выбары» паслужылі ў Беларусі трыгерам (падзеяй, якая запускае пэўную эмацыйную рэакцыю), што перавёў беларускае грамадства з паўсоннага стану ў стан палітычнага ўзбуджэння.

Схаваныя на працягу чвэрці стагоддзя праблемы ў лічаныя дні агаліліся. Але адэкватнай мовы іх апісання пры гэтым не ўзнікла ні ва ўлады, ні ў пратэстоўцаў.

«Мы ведаем, мы разумеем, мы…»

Адзінае, на што аказалася здольная ўлада з усёй сваёй прапагандысцкай абслугай, — гэта выцягнуць з запаснікаў тэорыю змовы. Да 9 жніўня, з-за адсутнасці празаходняга кандыдата ад апазіцыі, на ролю галоўнага змоўшчыка была прызначаная «наша Расія». «Вагнераўцы», што не зразумела, якім ветрам былі занесеныя ў Сінявокую, аказаліся ў той момант вельмі нават дарэчы. Калі б іх не было, іх варта было б прыдумаць.

5 жніўня ў інтэрв'ю ўкраінскаму журналісту Дзмітрыю Гардону адзіны палітык (АП) прадэманстраваў сваю кампетэнтнасць: «Мы бачылі, з кім яны звязаныя. Мы кантралявалі іх цалкам. Мы ведаем, з кім яны стэлефанаўваліся, адкуль атрымлівалі каманды — з Расіі, хто даваў гэтыя каманды. Мы ўжо бачылі, што тут чымсьці смажаным пахне. Мы разумелі ў кантэксце міжнародных стасункаў, што нам спакойна жыць не дадуць».

Пасля 9 жніўня ўсе гэтыя «мы бачылі», «мы кантралявалі», «мы ведаем» і «мы разумеем» страцілі сваю актуальнасць. Расія, у адрозненне ад Захаду, вынікі «выбараў» прызнала.

Давялося тэрмінова разварочвацца праз левае плячо на 180 градусаў, ды працягваць пры гэтым дэманстраваць гораду і свету сваю кампетэнтнасць: «...мы выразна бачым суб'ектаў гэтага працэсу, іх правадыроў і памагатых. Тактыка арганізатараў будавалася паводле класічнага амерыканскага падручніку каляровых рэвалюцый. Гэта ўсім вядомы Джын Шарп. Цяпер мы можам азірнуцца назад і дэталёва разабраць усе этапы сцэнару па знішчэнні нашай краіны, якому мы, на шчасце, не дазволілі рэалізавацца, і не дазволім».

Мы, мы, мы... вось такія мы малайцы!

Гэты геапалітычны разварот нагадаў мне анекдот пра інжынера, які пераканаўча тлумачыў прычыну росту паказчыка на графіку. Калі ж яму заўважылі, што ён трымае графік дагары нагамі, ён гэтак жа пераканаўча пачаў тлумачыць прычыну зніжэння паказчыка.

Але ад анекдота прапаную перайсці да гістарычнага факта, які я запазычыў з кнігі палітычнага географа Дзмітрыя Арэшкіна «Джугафілія і савецкі статыстычны эпас»: «У 1929 г. СССР рыхтаваўся адзначыць пяцідзесяцігадовы юбілей І.В. Сталіна. Буйному тэарэтыку ваеннай справы Кліму Варашылаву даручаны ганаровы абавязак напісаць артыкул "Сталін і Чырвоная Армія". Ён вельмі стараецца. І, мабыць, ад хвалявання дазваляе сабе недапушчальны для марксіста-ленінца промах. "У І. В. Сталіна, — піша Варашылаў, — памылак было менш, чым у іншых". Трэба ж было ляпнуць такое! Дзякуй богу, тав. Сталін пры ўсёй загружанасці знайшоў час уважліва прачытаць тэкст і выратаваць гісторыю ад скажэнняў, а Варашылава — ад ганьбы. "Клім! Памылак не было. Трэба выкінуць гэты абзац", — па-бацькоўску тлумачыць ён на палях рукапісу».

Ад прыроднай мудрасці да апоры на народ

Памылак не было. Іх не было, таму што іх не магло быць. Вось такая жалезная логіка. Гэта на загніваючым Захадзе палітыка — суцэльная чарада памылак. Нам жа з першага дня (варта адлічваць ад 10 ліпеня 1994 года) давялося рухацца адзіна правільным курсам.

Але дзе гарантыя правільнасці курсу? Не буду вынаходзіць ровар. У Беларусі хапае аўтарытэтных спецыялістаў. Старшыня Прэзідыума Нацыянальнай акадэміі навук, доктар эканамічных навук, прафесар, акадэмік Уладзімір Гусакоў — адзін з іх. Сваё бачанне галоўнай асаблівасці беларускага шляху акадэмік не трымае ў сакрэце.

У Беларусі пасля развалу СССР пачыналася ўсё як ва ўсіх: адмова ад грамадскага сектара, насаджэнне прыватных парадкаў, страта кваліфікаваных кадраў, маштабная дэградацыя эканомікі і імклівае падзенне якасці жыцця.

«Пераломам, — тлумачыць акадэмік, — наступіў у 1994–1995 гадах, калі прэзідэнтам краіны быў абраны А. Р. Лукашэнка», які коштам неверагодных намаганняў здолеў «спачатку прыпыніць дэградацыю і спаўзанне краіны ў прорву, а затым у гістарычна кароткія тэрміны павярнуць яе развіццё ў стваральнае рэчышча».

Геракл са сваімі 12 подзвігамі тут і побач не стаяў. Але Геракл быў сынам галоўнага з багоў-алімпійцаў Зеўса, у непасрэдным падпарадкаванні якога знаходзіліся неба, гром і маланкі. Максімум, на што герой грэчаскай міфалогіі аказаўся здольны — гэта накіраваць у «стваральнае рэчышча» воды ракі, якая працякала недалёка ад стайні цара Аўгія.

Мерацца характарыстыкамі з антычным героем — справа няўдзячная. Але хто сёння будзе адмаўляць, што Беларусь выклікае зайздрасць у суседзяў? Каму ў наш бурны час спадабаецца донар еўрапейскай стабільнасці, што мірна калышацца ў стваральным рэчышчы?

Аднак многія раілі як мага хутчэй пакончыць са старым укладам. Што ж утрымала АП ад рэформаў, якія вядуць Беларусь да разбурэння, а ў перспектыве — да поўнага знікнення? На думку акадэміка Уладзіміра Гусакова, асабістыя якасці АП. Прывяду далёка не поўны іх пералік: «прыродная мудрасць і інтуіцыя, выключная працаздольнасць і праніклівасць, а яшчэ — апора на народ і велізарны давер народа, які захаваўся да гэтага часу».

Парадак б'е клас

Калі трыгер, што спрацаваў 9 жніўня, дазволіў уладзе выцягнуць з запаснікаў старую як свет тэорыю змовы, то ўзбуджанаму грамадству ён дапамог па-новаму зірнуць на палітычныя міфы, якія фарміраваліся чвэрць стагоддзя.

Пра тое, што грамадская свядомасць заражаная міфамі, як кампутар вірусамі, я пісаў неаднаразова. У айчынным міфалагічным эпасе па-за канкурэнцыяй быў міф пра «Плошчу», або міф пра «100 тысяч».

Практыка — крытэр ісціны, і яна міф пра «Плошчу» разбурыла. Вера ў «Плошчу» — гэта вера ў магчымасць за кошт аднаразовага намагання прачнуцца ў іншай краіне. Але так не бывае. Паглядзіце на Украіну. У 2004 годзе «Аранжавая рэвалюцыя» перамагла. Ура, таварышы! Але ці перамагла насамрэч?

Спачатку неабходна ўсвядоміць праблему. Насуперак уяўленням многіх беларусаў, праблема не зводзіцца да змены персоны на вяршыні ўладнай вертыкалі. Вертыкаль — гэта атрыбут мінулага стагоддзя, атрыбут савецкага варыянта індустрыялізацыі з яе масавай вытворчасцю... ўзбраенняў.

Сучасны дынамічны свет аддае перавагу арганізацыі грамадства не па вертыкалі, а па гарызанталі. Ён не мае патрэбы ў правадырах, здольных, нібы Кашпяроўскі, пагалдам спыняць дэградацыю нацыянальных эканомік і падзенне жыцця народаў.

Беларусам трэба будзе навучыцца жыць без уладнай вертыкалі. Гэта задача прынцыпова іншага ўзроўню складанасці, і, па вялікім рахунку, яна не палітычная, а сацыякультурная.

Каб увайсці ў сучаснасць, беларусам хапае чалавечага капіталу (адукацыі). Галоўная праблема — дэфіцыт сацыяльнага капіталу, г. зн. здольнасці да сумесных дзеянняў.

Парадак б'е клас. У якасці ілюстрацыі гэтай ісціны спашлюся на вядомы гістарычны прыклад: сотня французскіх кавалерыстаў не баялася сотні мамелюкоў; тыста французаў бралі верх над такой жа колькасцю мамелюкоў, а 1000 разбівала 1500.

І яшчэ адзін прыклад, гэтым разам запазычаны ў расійскага эканаміста Аляксандра Аузана: «Гэта гістарычна вядомы факт пра тое, як Міхаіл Сперанскі, рускі рэфарматар, вярнуўся з Еўропы і сказаў: "Гасудар, у іх установы лепшыя за нашыя, а ў нас людзі лепшыя"».

Гэта наш выпадак. У іх (ва ўладзе) установы лепшыя. Адзін ЦВК чаго варты! Не ў апошнюю чаргу дзякуючы яму мы сёння маем тое, што маем.

* * *

Рэвалюцыя, як і развод, з'яўляецца не падзеяй, а працэсам. Улетку 2020 года рэвалюцыя ў Беларусі стартавала. Як доўга яна працягнецца? Адказ на гэтае пытанне будзе залежаць ад нашай здольнасці ствараць установы — структуры грамадзянскай супольнасці.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

ЗВАРОТ

БЕЛАРУСЬ АЖЫЛА І АБАВЯЗКОВА ПЕРАМОЖА!

Старшыня Рады БНР Івонка Сурвілла напісала калонку з нагоды апошніх заяваў уладаў і падзей у Беларусі. Прыводзім яе тэкст цалкам з аўтарскай арфаграфіяй.

Сілавыя структуры, падпарадкаваныя Аляксандру Лукашэнку, гатовыя страляць у свой мірны законапаслухмяны народ. Пра гэта прамым тэкстам цяпер кажа намесьнік міністра Караева.

За чвэрць стагодзьдзя аўтарытарызму ў Беларусі мы, здаецца, маглі б стаць звыклыя да ўсяго. Але я не магу стрымаць свайго шоку і абурэньня гэтай заявай.

Бо адметнасьцю цяперашняга беларускага пратэсту стала неверагодныя мірнасьць і мудрасьць, якія праявіў народ Беларусі. Гэтай мірнасьцю, мудрасьцю, яскравай творчасьцю беларусаў, якія мы бачым увесь гэты час, захапляецца ўвесь сьвет.

Мы, тысячы беларусаў і нашчадкаў беларусаў, раскіданыя па ўсім сьвеце, ганарымся сваёй беларускасьцю цяпер больш, чым калісь яшчэ. Іншыя народы, хто зь няведаньня часам думаў, што беларусы радыя свайму сумнаму лёсу, цяпер глядзяць на Беларусь па-новаму, пера-жываюць за беларусаў і гана-рацца імі.

І тое, што выклікае павагу і захапленьне ўсяго сьвету — тое і выклікае ярасьць і нянавісьць тых, хто ведае, што іхны час незваротна мінуў. Яны могуць колькі заўгодна суцяшаць сябе штучнымі лічбамі з афіцыйных вынікаў выбараў. Яны будуць ненавідзець, будуць хлусіць і пагражаць з тэлевізару, будуць біць і страляць.

Беларускі народ — у кроку ад свабоды. У кроку ад таго, за што змагаліся пакаленьні нашых продкаў, у тым ліку героі Слуцкага збройнага чыну, стагодзьдзе якога мы будзем адзначаць праз крыху больш як месяц.

Усе нашыя малітвы, усе нашыя думкі ў гэтыя дні зь Беларусяй.

Зь Беларусяй — усе нашыя сьлёзы абурэньня жорсткасьцю карнікаў.

Як і нашыя сьлёзы радасьці, калі бачым тысячы і тысячы людзей штотыдзень на вуліцах Беларусі: старых і маладых, жанчынаў і мужчынаў, жыхароў Менску і жыхароў маленькіх мястэчак.

Рэвалюцыя адбываецца перадусім не ў адміністрацыі, а ў душах і сэрцах людзей. Гэтая рэвалюцыя адбылася. Гэтая рэвалюцыя адбываецца штодзень, штораз, як беларусы выходзяць да сябе ў двор, усьміхаюцца сваім суседзям, сьпяваюць, выходзяць разам на марш пад нашым сьцягам — у супольнай радасьці, у супольным узьнёслым пачуцьці прыналежнасьці да свае зямлі, у супольнай празе справядлівасьці і праўды.

Беларусь ажыла і абавязкова пераможа. Не спыняйцеся, ня бойцеся, і ведайце: за вамі праўда і за вамі ўвесь сьвет ад Эўропы да Канады і Аўстраліі.

Жыве Беларусь!

Івонка Сурвілла
"Новы Час"

ЕЎРАПАРЛАМЕНТ

ПА ЎЗРОЎНІ ГВАЛТУ ЎЛАДЫ БЕЛАРУСІ ПЕРАЎЗЫШЛІ ГЕРМАНІЮ 1933 ГОДА Ў ДВА РАЗЫ

«Тыя зверствы і гвалт, якія дэманструе цяперашняя ўлада ў Беларусі, проста жудасныя і супастаўныя толькі з фашысцкім рэжымам у Германіі 1930-х гадоў», — заявіў кіраўнік юрыдычнай камісіі праваабарончага грамадскага аб'яднання «Беларускі Хельсінкскі Камітэт» (БХК) Гары Паганяйла, выступаючы 16 кастрычніка ў Еўрапарламенце падчас абмеркавання сітуацыі ў Беларусі, паведамляе «Радыё Рацыя».

Згодна з ацэнкай Гары Паганяйлы, па ўзроўні гвалту ўлады Беларусі сёння «перавысілі Германію 1933 года ў два разы».

«Улада разарвала дамову паміж грамадствам і дзяржавай, яна не забяспечвае захаванне правоў грамадзян, але пры гэтым дадзеная поўная свабода сілавым структурам. У спробах утрымаць уладу ўрад ідзе на самыя жорсткія і злачынныя метады барацьбы з іншадумствам», — канстатаваў Паганяйла.

Праваабаронца нагадаў, што паранейшаму не распачата ніводнай справы па фактах прымянення гвалту супрацоўнікамі сілавых структур да ўдзельнікаў дэманстрацый, у той час як у дачыненні да пратэстоўцаў адкрыта ўжо 400 крымінальных спраў. «Гэта проста не паддаецца ніякаму асэнсаванню, — падкрэсліў Паганяйла. — У гэтай сітуацыі мы вымушаныя прасіць Еўрапарламент і ўсе структуры Еўрасаюза прадумаць і прыняць адпаведную пастанову аб пошуку і прымяненні юрыдычных інструментаў, якімі мы маглі б скарыстацца, каб прыцягнуць да крымінальнай адказнасці як індывідуальна супрацоўнікаў сілавых структур, так і арганізацыі».

Прадстаўнік БХК растлумачыў, што гаворка ідзе пра магчымасць «выкарыстання ўніверсальнай крымінальнай юрысдыкцыі». «Гэты інструмент закладзены ў многіх крымінальных і крымінальна-працэсуальных кодэкса краін Еўропы, ЗША, Канады і іншых цывілізаваных краін, якія падтрымліваюць барацьбу са злачынствамі супраць чалавецтва, — сказаў ён. — Пры наяўнасці палітычнай волі, пры наяўнасці жадання ў структур, да якіх мы сёння апелюем, стварыць адпаведныя каардынацыйныя цэнтры для юрыстаў тых краін, дзе можна прымяніць універсальную крымінальную юрысдыкцыю, каб яна пачала дзейнічаць».

У якасці прыкладу Паганяйла адзначыў, што сёння прыблізна 200 беларускіх грамадзян, у тым ліку пацярпелыя ад жорсткасці і гвалту сілавікоў, знаходзяцца ў Літве, Польшчы, Украіне.

«Украіна распачала адну з такіх спраў, Польшча і Літва таксама прадумваюць варыянты, — адзначыў праваабаронца. — Нам бы хацелася, каб гэтая праца прасоўвалася хутчэй, каб мы мелі сур'ёзны інструмент для барацьбы з беспакаранасцю беларускіх уладаў».

«Што гэта дасць? Калі мы здолеем распачаць справы, па якіх будуць выдадзеныя ордэры на арышт і перададзеныя Інтэрполу, то гэта хоць у нейкай ступені можа пацягнуць змену сітуацыі ўнутры Беларусі, — удакладніў праваабаронца. — Многія з сілавога блока зразумеюць, што беспакаранасць заканчваецца, што рана ці позна яны паўстануць перад судом і атрымаюць пакаранне. Вядома, я разумею, што патрэбныя арганізацыйныя і матэрыяльныя намаганні, але гэта таго вартае».

Сённяшнія слуханні ў Еўрапарламенце арганізаваныя камітэтам ЕП па замежных справах і падкамітэтам па правах чалавека сумесна з дэлегацыяй па сувязях з Беларуссю і Парламенцкай асамблеяй Усходняга партнёрства (Еўранест).

"Радыё Рацыя"

ЗАЯВА

"ЛУКАШЕНКО И ЛУКАШИЗМ — АБСОЛЮТНОЕ ЗЛО"

В ситуации, когда не действует Закон, когда любого могут похитить и убить, искалечить и надругаться, я вынужден обратиться с этим публичным Заявлением. "Я, Павел Знавец, депутат последнего законно-избранного легитимного парламента Республики Беларусь — Верховного Совета Республики Беларусь 13-го созыва, член Центрального Комитета БСДП(Грамада), заявляю следующее.

В Республике Беларусь в массовом порядке продолжаются произвольные нападения на мирных граждан со стороны представителей силовых структур. Они сопровождаются избиениями, задержаниями и пытками, которые приводят в том числе к смерти людей.

В настоящее время, попав в отделение милиции, любой гражданин чувствует себя абсолютно бесправным и беззащитным — подобно скотине, которую везут на убой.

В Республике Беларусь практически не действует Закон. Акциями террора и насилия над людьми руководят, как правило, представители особых силовых подразделений МВД и КГБ Беларуси, таких как ОМОН, «Алмаз» и др.

Эти спецподразделения предназначены для борьбы с терроризмом и организованной преступностью. Однако в настоящее время они терроризируют мирное население и используются для жестокого подавления мирных акций протеста, в ходе и после которых мирных граждан и случайных прохожих захватывают либо похищают. Над захваченными и похищенными людьми сотрудники этих спецподразделений устраивают пытки и издевательства. То, что произошло со мной — яркое тому свидетельство.

4 сентября 2020г. примерно около 15 часов по минскому времени группа неустановленных лиц в чёрной камуфляжной форме, в масках-балаклавах, скрывающих их лица, с аббревиатурой «ОМОН» на спине, внезапно выскочила из микроавтобуса, припаркованного у тротуара напротив здания магазина «Алеся» по пр. Победителей, 3 в г. Минске.

Налётчики окружили и прижали к стеклянным витринам здания группу мирных граждан, часть из которых была с флагами, флажками, шариками и другой атрибутикой в цветах национального исторического бело-красно-белого флага Республики Беларусь. Среди окружённых граждан оказался и я.

Люди в чёрной униформе и масках, скрывающих лицо, действовали агрессивно, выхватывали людей поодиночке из толпы и насильно проводили их в стоявший неподалёку микроавтобус. Таким образом и я был задержан….

На велосипеде я прибыл на пр. Победителей в г. Минске 04. 10.2020г, надеясь пообщаться с наиболее активными гражданами Беларуси и подарить им партийные флажки . Это одна из форм партийной работы. Как депутат последнего легитимного парламента Республики Беларусь — Верховного Совета и как активист Белорусской социал-демократической партии я знал, что по выходным дням в центр г. Минска выходят на прогулки и шествия против фальсификации выборов и узурпации власти бывшим президентом А. Лукашенко сотни тысяч граждан Беларуси с активной жизненной позицией. Я также принадлежу к их числу.

Поэтому я действовал в полном соответствии с Законом, своими убеждениями и даже тем пожеланием, которое как-то публично высказал бывший президент Беларуси А.Лукашенко о необходимости активизировать партийное строительство в нашей стране…

…На моё замечание о том, что флажки с изображением цветка розы и надписью «БСДП» являются официально зарегистрированной в Министерстве юстиции Республики Беларусь символикой Белорусской социал-демократической партии(БСДП), в которой я состою, он грубо толкнул меня лицом в пол микроавтобуса и заломал руки за спину. После этого он достал пластиковую стяжку-жгут и связал мне кисти рук за спиной, причём затянул жгут так, что кровь перестала поступать в ткани ладоней и пальцев рук. Боли в области кистей рук и онемение мягких тканей ладоней я ощущаю до сих пор, т.е. спустя несколько дней после случившегося….

На протяжении всего времени моего нахождения в Советском РУВД г. Минска человеческие субъекты в масках и чёрной униформе руководили всеми действиями в отношении задержанных, угрожая применить силу в случае любого неповиновения, а также командовали находившимся в помещении РУВД иным милицейским персоналом.

Поздно вечером 4 октября 2020г. меня и других задержанных граждан препроводили в автозак для доставки из Советского РУВД г. Минска в изолятор для временного содержания задержанных граждан(ИВС), находящийся на территории тюрьмы в г. Жодино …

В пути следования автозака в г. Жодино в нём произошла какая-то неполадка. Водитель остановил машину для устранения неисправности, забыв при этом выключить двигатель. И я во второй раз чуть было не задохнулся, на этот раз от газа, исходившего от работающего двигателя автозака, который поступал в мой отсек через узкую вентиляционную щель- решетку в потолке. ..

Спустя несколько минут поломку в автозаке устранили, он тронулся с места и в мой отсек через вентиляционную решетку- отверстие в потолке поступил свежий воздух. Теперь я воочию представляю, как задохнулся в автозаке и впоследствии умер при доставке в госпиталь г. Гомеля 25 —летний Александр Вихор.

В тюрьме г. Жодино со мной и другими административно задержанными гражданами тюремные надзиратели обращались как с уголовниками: ставили на растяжку, постоянно кричали и угрожали применить силу в случае малейшего неповиновения. Так, меня и других задержанных граждан, в частности, гнали подобно стаду скота почти бегом по узким, длинной примерно в полкилометра подземным петляющим коридорам тюрьмы, ведущим в помещение ИВС.

…5 октября 2020г. днём в ИВС на территории тюрьмы в г. Жодино после очередных грубых унизительных процедур и стойки на растяжке меня доставили в комнату неподалёку от моей камеры, где и состоялось рассмотрение моего административного дела. Дело рассматривал прибывший из г. Марьина Горка Пуховичского района Минской области судья в присутствии секретаря-женщины.

К моему удивлению, судья повёл процесс корректно: после установления данных моей личности перечислил мои права как участника процесса и т.д. Я этим воспользовался, сделал соответствующее заявление о моём произвольном задержании, фальсификации протокола задержания, который я не подписал и применении пыток, которые едва не закончились для меня смертельным исходом . Судебное разбирательство было отложено и перенесено на 15 октября 2020г., начало процесса в 15 ч. 20 мин. с вручением мне соответствующей повестки.

Вышеописанные преступные, унижающие человеческое достоинство действия сотрудников силовых структур, особенно ОМОНа, являются пытками. Пытки, жестокое и унизительное обращение с людьми применяется в Республике Беларусь в отношении мирных граждан, задержанных, подчёркиваю, не за совершении особо тяжкого преступления, а произвольно либо за совершение административного правонарушения. Такое просто недопустимо в европейском государстве. Этому должен быть положен конец. Бывший президент А. Лукашенко и лица из его окружения, с ведома и при потворстве которых всё это происходит, должны быть немедленно отстранены от занимаемых должностей, арестованы и преданы суду…

После всего пережитого мне уже нет смысла бояться смерти, которая всё равно неизбежно придёт. Но нужно верить в победу Добра над Злом. Лукашенко и лукашизм как система в Республике Беларусь есть абсолютное зло. Поэтому всем ответственным людям нужно осознать, что если в ближайшее время Лукашенко не будет отстранён от власти, это может стать трагедией мирового масштаба. Ведь весь цивилизованный мир, следящий за событиями в Беларуси, увидит и ощутит торжество зла.

…Сегодня моя персональная судьба, как и судьба каждого выходящего на мирный протест беларуса — это в известной степени слепок и отображение будущего Беларуси, Европы и всего цивилизованного мира.

(скарочана)

Павел Знавец.
belaruspartisan.by/blogs/znavec

Заснавальнік: Салодкі Сяргей Аляксандравіч
Рэдактар: Шчамлёў Аляксандр Міхайлавіч

Адрас рэдакцыі: 211262, Шумілінскі раён, п/а Амбросавічы.
Тэл. 3-73-74, моб. +375299870742.
Газета выдаецца з верасня 2000 г.

Падпісана да друку 18.10.2020 у 18.30
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры дапамозе аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.